

administrative merudgifter for undervisningsministeriets departement.

I FFU's indstilling (bilag 1) er spørgsmålet om Forskningssekretariatets opgaver og status omtalt. Det er undervisningsministeriets opfattelse, at der bør ske en styrkelse af sekretariatet, således at varetagelsen af forskningsadministrative opgaver i videst muligt omfang samles i dette. Man lægger vægt på, at såvel de enkelte forskningsråd som planlægningsrådet er i stand til at fremlægge alternative forslag, der giver reelle valgmuligheder. Også for at kunne opfylde dette krav — i hvert fald forsåvidt angår budgetmæssige indstillinger — må en udvidelse af sekretariatets medarbejderstab imidlertid overvejes.

Der er, i samarbejde med administrationsdepartementet, iværksat generelle overvejelser om en omlægning af undervisningsministeriets organisationsstruktur. I overvejelserne indgår også undervisningsdirektoraternes forhold, herunder spørgsmålet om et direktorat for de højere og videregående uddannelser. — En ændring af Forskningssekretariatets administrative struktur og status må ses i sammenhæng hermed, hvorfor der ikke i forbindelse med lovforslaget fremsættes noget konkret forslag herom.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

En sammenstilling af bestemmelserne i lovforslaget med de dertil svarende bestemmelser i lov nr. 206 af 31. maj 1968 er medtaget som bilag 3.

Til § 1.

Forskningens Fællesudvalg (FFU), der oprettedes i henhold til en regeringsbeslutning i september 1965, skal ifølge sit kommissorium rådgive regering og folketing i forskningspolitiske anliggender ud fra almene hensyn. Et tilsvarende rådgivende organ findes i de fleste vesteuropæiske lande, således i alle de nordiske lande. I FFU er forskningen, erhvervslivet og centraladministrationen repræsenteret. Medlemmerne er beskikkede i deres personlige egenskab. De repræsenterer således ikke de institutioner eller styrelser, hvortil de er knyttet, men er udpeget under hensyn til den sagkundskab, de besidder.

Vedtægelsen af lov nr. 206 af 31. maj 1968 gav ikke anledning til gennemførelse af en ændret status for FFU; uanset oprettelsen af Forskningsrådenes Centraludvalg. Dels havde centraludvalget i henhold til loven begrænsede opgaver som et koordinerende organ, dels fandtes FFU på dette tidspunkt at have virket i så relativt kort tid, at det ikke ville

være rimeligt at stille forslag om ændringer. Endvidere befrygtede man, at en integration af centraludvalgets og FFU's funktioner i ét organ kunne medføre, at FFU i for høj grad blev identificeret med forskningsrådene, således at man i det lange løb kunne drage FFU's stilling som et uafhængigt rådgivende organ, der skal bedømme forskningen i en større sammenhæng, i tvivl.

På baggrund af de siden lovens ikrafttræden indvundne erfaringer har man fundet det naturligt i lovforslaget at optage bestemmelser om et Planlægningsråd for Forskningen. Dette råd vil ud over de til FFU hidtil henlagte opgaver i en vis udstrækning overtage funktioner fra centraludvalget, der foreslås ophævet. Der henvises til bemærkningerne til § 4.

Til § 2.

Stk. 1.

Ad nr. 1. Man har ønsket i lovens tekst udtrykkeligt at nævne forskningsresultaternes udnyttelse samt uddannelsen af forskere som væsentlige interesseområder for forskningsrådene.

Man har endvidere foretaget en mindre ændring vedrørende rådernes rådgivningskompetence, idet disse efter forslaget også kan rådgive offentlige institutioner, selv om disse ikke har anmodet herom. Baggrunden for ændringen er først og fremmest, at sondringen mellem „myndigheder“ og „institutioner“ ikke er så klar, at man herpå kan basere en forskel i rådernes kompetence.

Ad nr. 2. Udarbejdelsen af samlede oversigter, således først og fremmest periodiske kortlægninger, af hele den danske forskningsindsats, er henlagt til Planlægningsrådet for Forskningen, jfr. § 4, hvilket imidlertid ikke hindrer forskningsrådene i at foretage de mere specielle kortlægninger og statistiske analyser, som de finder nødvendige for deres virksomhed.

Ad nr. 3. Bestemmelsen svarer i sammenfattet form til den gældende lovs nr. 3-5.

Stk. 2.

Man har ønsket i lovens tekst at fremhæve budgetudarbejdelsen som et nødvendigt grundlag for den politiske beslutning vedrørende bevilningernes fordeling på de enkelte råd.

Da rådernes status som autonome organer ønskes opretholdt, er det nødvendigt, at det enkelte råds budget forelægges for og bedømmes af de bevilgende myndigheder. Den omstændighed, at planlægningsrådet i henhold til § 4 har til opgave at udtale sig om rådernes budgetter, bør således ikke medføre, at disse budgetter ikke i deres oprindelige form præsenteres for myndighederne.